

ВАФО ФАЙЗУЛЛО

ХАБАРСИЗ СЕВИНЧ

Шеърлар

Тошкент
«Ёзувчи» нашриёти»

Уз2
Ф 20

Инсон манфаатлари йилида ёш истеъдодларни қўллаб-қуватлаш мақсадида тайёрланган ушбу китоб Ўзбекистон мустақиллигининг олти йиллигига бағишланган бўлиб, у Республика Давлат матбуот қўмитаси ташаббуси билан Республика матбаа таъминот улгуржи-воситачи фирмаси ҳомийлигида чоп этилди.

Файзулло, Вафо.

Хабарсиз севинч: Шеърлар.— Т.: Ёзувчи»,
—48б.

Болаликнинг мўъжизали юртида ниманидир унутганмиз. Уша унутган нарсамиз ўзалигимизни бир қисми эди. Энди болаликнинг сирли чоғларини соғиниб яшаймиз. Шу соғинчсиз кўнглимиз ярим. Шоир Вафо Файзуллонинг шеърларида ҳам уша маъсум онларга соғинч, йўқлов етакчилик қилади. Ушбу шеърларни ўқиб, йўқотган нарсангизни топгандай бўласиз. Кўнглингизга азиз туйғулар бир муддат бўлса-да, яна ҳамроҳ бўлади, ҳурматли ўқувчи!

Уз2

$\frac{4702620202-48}{\Phi \text{ М } 362 (04)-97}$ 7—1997

ISBN 5-8255-0262-9

© Вафо Файзулло,
«Ёзувчи» нашриёти, 1997 й.

ДУНЕ

Ҳали овозимни тинглаганинг йўқ,
Менинг сўзларимга зор эмас дунё.
Нега юрагимга солдинг унда чўғ,
Нега хор исмимни чақирар дарё?

Қави тушунтиргин, англаггин гўзал,
Булбуллари гумроҳ, чумчуғи обид.
Нега мен бош урган меҳроблар ўсал,
Турилар арғимчоғи-шоҳона тобут?

Балки шунақа дайдиб, йитиб кетарман,
Чечаклари етим баҳор руҳимнинг..
Балки шомда маъсум гуллар тутарман,
Қон йиғлаб лолалари ўқсий умримнинг.

На бўлса ҳам энди ортга қайтмасман,
Орқалаб дала-қирлар хаёлларини.
Одамларга эса дардим айтмасман, —
Оралаб тонг ўпмаган дилдорларини.

ХАБАРСИЗ ЙЎҚЛОВ

Тилининг учиди шафақдан
Кўкламга элчидир турналар.
Қалдирғоч падаркуш—азали.
Қон кўриб ҳовлиққан сурнайлар.

Бевафо шубҳага ғарқ борлиқ
Рад-бало ҳаётга ташна-зор.
Ҳокиной остида туғ оғриқ,
Чақмоқнинг богида гунг бозор...

Қучоқлар жиннини бўш армон.
Хўнграйди тентираб камалак.
Қароқчи нигоҳлар кўк карвон
Мардона улашиб ишқ, юрак.

Қақшади ғамбода аросат,
Ялғизнинг билагидуторим.
Орзумнинг руҳида хиёнат,
Мени ос дорингга, баҳорим!...

* * *

Ҳей лолалар,
Баҳор туққан
Бахтли болалар.
Забт этдингиз
Хор кўнглимни,
Дала-тузимни.
Мен тўпори,
Дилда бори—
Аҳли дорман,
Бир мартага нисор этсам сизга сўзимни.

Ҳеч бўлмади,
Ватанимда ватансизлик,
Дайди чиқдим.
Бола-чақам хаёлимни шопиради.
Юрагимга умид ўтин,
Кўмир йўқдир,
Жигарларим қишда қорни ёпинади.

Жўраларим—дард жўраси,
Узлатларда
Ҳижратзада.
Қалдиргочлар уч ой боққан бу бўзимни
Қабрин қазиб
Девонаваш ўзлимни
Дорда осиб
Чогланаман супуришга гар тузимни.

Гул кўнглимнинг қиличлари кесган бошим,
Томоғимда
Ниши ботган асалари
Ғунғиллайди. Хиргойиси
Емиш лошим.
Кимнинг дарди?
Кимнинг гарди?
Ади-бади...

Сиз қозисиз!
Ҳаммасига розидурман.
Ковласам бас,
Овласам бас
Ўз рўзимни.
Ҳали тупроқ...
Ҳали осмон...
Ҳеч парсамас,
Бир баҳорда енга олсам мен ўзимни...

* * *

Кўнгил—етмагандан ўз тилагига.
Кўнгил—киймагандан ўз куйлагини.

Кўнгил—судралади қон йўлда қози.
Кўнгил—бурдаланган журъатнинг бори.

Кўнгил—моҳнинг, оҳнинг хотира уйи.
Кўнгил—шамс билмаган соҳира дўзал.

Кўнгил—кўнгил-ай, сил-сил..
Кўнгил—л—л—кўн—ма—гил—чил-чил..

* * *

Юрагим қалдирғоч изидан термулган,
Хўжа Баҳоуддин мачити кўзларим.
Баҳорни туққандан ўргилай,
Қуёшнинг овози сўзларим.
Баҳорни туққандан айланай.

Бир қирдир кўнглимнинг оралиғи,
Бир даштдир юракнинг майдони.
Олтмиш бир фаслда болалигим,
Орзумга Хўжай Хиэр кайвони.
Олтмиш бир фаслда болалигим.

Сарғайган исёнга келинчак,
Сузилган турнамдир али келбат,
Бир қишлоқ ошиғи елимдек
Ортидан эргашган Мамлакат.
Мен турна ортидан югурдим.

Пешинлар симириб борлиқни,
Хуштаклар нафаси қатағон.
Йигирма уч даррадир ҳордиғим
Кўкарган номимга беэиён...
Йигирма минг дарадир ёзиғим.

Ҳали мен билмаган яра кўп,
Қариган толларнинг илдизи.
Синмаган омочдек кун кўриб,
Дилларни шудгорлар қўбизим...

ХИЗР НАФАСЛАРИ

туркумдан

* * *

Гул кулди—
Мазоримда—
Туғилган кун.

* * *

Ишончнинг бошини эзиб,
Қишацлаб журъатини
Китоблар номусига тегди...

* * *

Уялди беҳаёлардан,
Севинди камсуқимлигига...
Нимани топди дунё?

* * *

Гуссанинг келбатига қара,
Соф кўрар боғни гусса.
Яғринида баҳор қабри...

* * *

Туманда ишқи туман,
Гўзалдан гўзал дала—
Гўзалдан гўзал келиш...

* * *

Дилдорнинг совчилари—сўқмоқ,
Қизлигига жаноза ўқийди...
Рўмолчаси қисматини тўқийди!

ЯНГИ ҚУШИҚ

Йили қуён,
Дили дарвиш.
Кули осмон,
Йўли хорпиш.

Одам, адам...

Гули сухан,
Гили ғазо.
Гўри гулхан,
Изи пайдо.

Алам, а-лам...

Чўғи шикан,
Ори чўри.
Кўзи кишац,
Сўзи ўгри

Олам, олам...

Юрти гарқоб,
Эрки парқанд.
Фасли сароб,
Бағри тикан.

Кўнгил далам...

Сассиз жарас,
Қасдли водий,
Гурас-гурас
Қийчи қони

Кўклам, кўк-лам.

Уммед ғори,
Ваъдаи хом.
Ўчоқ зори
Пишмади шом...

Бари бир кам,
Бари бир кам...

Озиқ хаёл,
Ёзиқ худой.
Този мисол
Лақилдоқ ой

Лала лум лам,
Лала лум лам...

Бака бум бам,
Бака бум бам...

ТУШУНИКСИЗ ТУЙҒУ

Номус мунча қўрқинчли...
Лапашанглигидан хиёпатни пойлайди,
Турнанинг кўзига қаролмас одам.

Бошқа кўчада ҳавас билан чалишар сурнай...
Бир минг икки юз қадам тонгнинг йўлаги,
Бир минг икки юз қадам шом соладиган пойга.

Кун бўйи туш кўрар нотик оёқлар,
Мия югуради ер қаърида, кўк узра.
Ҳамма нарса маънисиз, ўзиям жўмардмас.

Хотирга сиғинади севилмаган хаёллари.
Кўзи боғларни ўмаради, онаси берган туморчаси
Садда меҳр, ҳам хазонлар менсимаган қимматли
чақа.

Илгарилаб кетган ҳамма, ҳамма...
Ҳаётнинг йўлларини топишган муттаҳамлар.
У дарғасиз кема, осмонга чўккан кема.

Топади ҳар нарсадан подонлигига шаъма.
Ўта бахил, қорни тўйганига ачинади.
Ўта зиқна, дўсти кўнгил сўраса миқ этмайди...

Ўта худбин, пайғамбарни четга суриб оллоҳга
чопади.
Ўта коргар, ҳовлиқиб кунларини совуради...
Номус бунча қўрқинчли...

* * *

Дарё муйилиши...
Куй сўйилиши...
Ўртаниб ўртайди.

Субҳ бўйи,
Раъногул хун уйи,
Кўкариб тутайди...

Кўз ёшнинг томири.
Майсалар ёмғир
Висолни қумсайди...

Бир гўзал сузилолмай,
Суманини қизғанолмай,
Жимжилоғини бутайди...

Булутлар писандсиз эгилар,
Ситора зулфлари узилар,
Бир кесак муччини тусайди...

Суғд эли кўкайи,
Кўклари тўқайи.
Бир юрак сувсайди...

...Сувсайди
Куйсайди, куймайди...
Куй сайли, куй сайли...

А С Р О Р

Нега ям-яшил қуёш,
Нега қип-қизил осмон?

Нега сап-сарик куртак,
Нега кўк, кўм-кўк хазон?

Нега қоп-қора наҳор,
Нега оқ, ойдин кеча?

Нега бўёқсиз виждон,
Нега олачиפור кўча?

Нега шол рўмол ўраб,
Кўчага чиқмас Ҳасрат?

Нега қўрғон қоровули лаб,
Рухини юрмас асраб?

Нега нон руҳга кулфат,
Дўстларинг гами таскин?

Нега қуради суҳбат,
Чўққилар билан мискин?

Нега мен оворамап,
Нега жим ухлайди дил?

Нега мең жим бораман,
Заҳрини сочади гул?...

Нега чумчуқлар ҳофиз,
Нега булбуллар соқов?

Нега ҳўнграйди юлдуз,
Нега гапирмас олов?

Нега далалар гунгдир,
Нега бийрондир қўшчи?

Нега турналар мунгдир,
Нега баҳордир қўшиқ?

Нега шонрлар кунда,
Нега кундалар шонр?

* * *

Емгир, тилагнингни тила гадодан,
Тупроқ туғиб берсин бевафо гунча.
Қўйлак кийдирмадим унга лоладан,
Ул юртни унутмайман мен ўлгунимча.

Япроқларни ювдинг, олдинда видо,
Саргайган чехраларнинг армони қанча?
Пистоқп аргимоқлар бермайди садо,
Биров куйганмикан ул қиз деб меңча?!

Чанглардан тозаланган тобут хотира,
Кеча-кундуз ёнган қароқлар булут.
Сўроқсиз келган кунлар тўнка, бодича,
Қари байталлардан тиланарлар сут.

Мен нима гуноҳ қилдим, мен нима савоб,
Улгурмай йиқиламан чоғи балчиққа.
Боғларнинг этакини қилардим тавоф,
Емгир йиглаёлсам сендай очикча.

ҲУТ САРИ

Вафо далаларда лопиллайди шом,
Ариқларни музлар ётибди қучиб.
Фурқат базми узун, фузун кўр маром,
Олов рақслари ҳут сари кўчиб.

Сабр суҳбатлари зерикди зардан.
Ақл кўпкариси тушовда тилсим.
Беҳол манзаралар сўроқлар ватав,
Осмон ҳовлиқадн, мусаффо қисмим.

Малойиқлар лойли тушда чопади.
Муҳаббатни туйган мушуклар мисол.
Туби тешик табассумни қопади,
Заранзор тупроғида чарх урган хаёл.

Латиф лисонига бермоқдами зеб
Иффор кўчасидан ўтмаган ўлат.
Шифо даррасини кеча-кундуз еб,
Еллар машқ олади, машпоқа сийрат.

Рухим, торсиз қолган бемадор руҳим,
Диловар ўтлоқларда яйраса қани.
Ишончидан айри, сиёҳли туйғу,
Лоқайд давраларда излайди маъни.

Шамшод дарахтини йиқади йўриқ,
Осма кўприкларнинг кўзгуси замои.
Далли кенгликларга йиртилган чориқ,
Қанот чиқарганинг рост бўлсин ёрон.

Алла айтиб қишни уйғотди наҳот,
Нола қилиб кўкни тўзғитган банда.
Ором қучоғида бўл хона салот,
Агар журъатингга топмасанг жанда...

* * *

Кенгликларга чоңиб, топамаң анғиз,
Қоң билан суғорилған кенгликлар кўнгил.
Орзумдан чекинғандим, қолғандим ҳолсиз,
Куртаклади яна, куртаги кўнгил.

Билмадим бунақада қавжироқ дунё,
Адирларнинг ишқи деса-я тўрам.
Ялпизлар элчинг экан, сувяғим худо,
Борарман ташрифингга ўзимни излаб.

Майсалар чулдирайди, гулдири оҳанг.
Ғамни шодлик билан буғған жаллода.
Ҳаприқар ўзида йўқ армончи воҳа,
Қўлида оч руҳларга аталған бода.

Чопамаң, эсламаймаң қари мазмунни...

* * *

Ҳали куртаклар дарахтнинг қонида эди,
Чақалоқ ғунчалар жонида эди.
Ғулдирадим эслаб Ҳайём бобомни: (
«Гул ерга тўкилур, биз бўлурмиз ҳок» ,

Эшитдими, чайқалиб олди новдалар,
Тикишга тутинди мубор куйлакни.
Гўрида тикка туриб, ҳавозага ёпишди-ку ток.
Ёдимни арралади: «Биз бўлурмиз ҳок.»

Қизариб боғни тутди гуллар гуринги,
Гўзалларни қийнаб, шамол уринди.

Ториққан, диққинафас хошам томи чок,
Қайнаган қонгинамни шопиради: «ҳок».

Мава ниятига етди каромат,
Бузилган кечагина адл иморат.
Гуллар сийратига аза очганнок
Ўғил кўрган, ўғил... алаҳлайди «ҳок».

* * *

Воизгўйми загизгон?
Муаззинчими азон?
Мартнинг аравасида,
Дарднинг аравасида...

Эсимга тушар бир қиз,
Кўзидан томган юлдуз.
Мартнинг аравасида,
Дарднинг аравасида...

Томдан мўралар пишак,
Суюнчи тутар варрак.
Мартнинг аравасида,
Дарднинг аравасида...

Ерни ёради, тилсим,
Дилни ёради исм
Мартнинг аравасида,
Дарднинг аравасида...

Ўкинади зимистон,
Кетаркан ичади қоп
Мартнинг аравасида,
Дарднинг аравасида...

ҚИШЛОҚИ ШОИР БАХТИ

Қишлоқ армонлари йиғилган дўнглик,
Овозалар севар ул қизнинг ҳуснин.
Мендан бўлак яна шайдо тўққиз бек,
Туиларни тебратиб такрорлар исмин.

Тўдабоши бориб турган безори,
Қонаган бурунлар кучига тилхат.
Қўрқитиб олмоқчи бўлар баҳорни,
Севги ҳақиқатнинг лунжидаги байт.

Шўхлик кўчасида бири кучукбоз,
Қароғида яшар овул итлари.
Қишлоқ куйларига улар жўровоз
Оқшомлар йўрғагин эса йиртади.

Агар тўдабоши бўлса зўравон,
Ўсиб келаётган юрак чўлига.
Ишонинг, кучуклар эди ҳукмрон,
Ул пари қатновчи қишлоқ йўлига.

Ана, кенгликларда тушди эсимга
Куйлари осмонга ёйилган Чўлпон.
Унинг куйларидан ҳўнграб йиғладим,
Лекин бойлик дея ўлади жаҳон.

Ҳавас ошиқликни олмоқчи сотиб,
Қишлоқнинг тилида айланар армон.
Ўқ йўқми, қўзғалинг, кесаклар отиб,
Бойлик севолмайди, севгиси ёлғон.

Тепаликнинг дарди ошиқ ўпавлон,
Қайралган тишларда кўрмоқлик ҳавас.
Гўзаллик мағрурдир мисоли осмон.
Мактублар йиртилган, ҳеч кимга боқмас.

Биламан, ҳаммагиз бўсага зорсиз.
Орзулар тўзони ичра турибман.
Йиллар қаҳратонда қолган баҳорсиз,
Мен унинг қалбини ўшиб юрибман.

Майли, қоптирингиз тишлонгич итга,
Мен ҳам ул севгига ахир дахлдор.
Дўстларим, барибир қолгайсиз четда,
Ўнта дард меники ва битта баҳор.

Ҳаёт шеърларини ёдлаб, юкинган,
Ҳаяжоним қишлоқ ҳуснига овчи.
Менинг томонимдан, менинг ишқимдан
Ҳофиз билан Ҳайём бўлдилар совчи.

Дўстларим, барибир қолгайсиз четда,
Сиз севган, мен куйган ул эса битта.
Шеър ёздим йўлига, исмидан васфи,
Тайёрман Исодек михлансам бутга.

Унинг қанотидир қишлоқ алвончи,
Булут овозимда кунлар қувончи.
Менинг томонимдан, менинг ишқимдан
Ҳофиз билан Ҳайём бўлдилар совчи.

* * *

Бу табиблар далалардан келади,
Ойдин водий гиёҳлар салтапати.
Бинафшалар сакталигим билади,
Унутамаан ҳур кишаним-ҳаётни.

Ҳуссаларим сўриб олган исмалоқ,
Чопқилайман, топқилайман бемадор.
Келса баҳор, ҳаммадан ўзим бойроқ,
Қўл силкийдди адирлардан дўсти-ёр.

Ариқ роши ҳулбўйи зиёфати,
Ҳужраларда аёқларни тўнкарган.
Ҳизр бобо нафасида тўлганиб,
Мукар камшир чаккасида кўкарган.

Бор дунёни хуржинимга жойлайман,
Майса Машраб руҳларида қулочим.
Жўраларим, —сизни бахтга чорлайман,
Дайди, дарвиш, девоқалик қувончим...

АСҚАР ҚОСИМ ТУПРОГИДАГИ БИТИКЛАР

Нафасим осилган адирлар,
Кўрмади ҳақиқат дорини.
Бўғзимда қовланган қабрда
Мен кетдим, кутмасдан баҳорни.

Севгимнинг йўрғаги, ёғур қишлоқ,
Туригага тўлади осмонинг.
Эслагани, ул қизни, кўк тупроқ,
Мен кетдим, қолдириб армоним.

Чўлпондан диллари куйганлар,
Чўлпонга битарлар қасида.
Куйганим—саргаиниб-суйганим,
Мен кетдим, Чўлпоннинг васлида.

Ҳўнграманг, соҳибдил дарёлар,
Қаҳрабо алвидо айтаман.
Руҳимда руҳолуд саболар,
Баҳорда баҳордай қайтаман...

Ақлим сәзгина булоққа ўхшар,
Ичиб тугатади бир зумда карвон.
Орзум қайга сигар қўшганда маҳшар?

Кун-тун жилдирайди кўнгилда гумон,
Ишонч шайтонлари боғлар қўлини,
Ўрар маликалар хуник гулини.

Офтоб ханжарига юзма-юз омад,
Ҳасадларга пишиб ҳавас кулади.
Юрагимга кирган гунча даромад...

Нимжон ҳисларимни мазах қилади,
Тўпоригина тупроқ, қони кўпирган.
Ғамнинг лабларидан тишлаб ўпарман...

Бироқ, бари қуроқ, сузиб кўз ёнға,
Битта иқроримдан ҳеч ҳам тонмайман.
Кундада тўнка ишқим арзир чопишга!

Эзилиб-бузилиб чиқарган баҳо—
Англаган англовимни қай... орман:
—Мен наво, уммонларга чу... аво.

Сўнгсиз чоҳ. Туманда олом...
Қайтариб ололмайдди ҳеч ким...
Бичилган қул мисоли ёнади... 4, ...

Мажҳул ҳол, мағлублар тири
Дунёга сут бериб ҳайдалган
Этаги остида гувранар насл.

Шафақни қазади бир тўнка тў
Ўғри ой имлайди сузилиб, ...
Нечундир билмайман, парво 1.

Ҳиқилдоқда жоним, жонга ҳиқилдоқ,
Тиқилиб севинчдан ўпкалар ўкинч.
Дийдорга тўймасдан занглайди қилич.

Нима қолар сенда, сабрни-да еч,
Ахир зўриққанинг бари-бари ҳеч.
Балки кеч эмасдир, ҳаммасидан кеч...

* * *

Шоир Тулак Жўрага

Интилиб-интилиб интизор кечдим,
Йиқилиб-суриниб ғуссани ичдим.
Қайғуда изиллаб товланган бўза,
Сузилиб-узилиб топмадим ўзга.
Соғиниб-овуниб юртга қарайман,
Қарғасам ўзимни фақат қарғайман.
Чорласам дўсти-ёр хунхори-безор,
Бергани-олгани озорда озор.
Сўқмоқсиз кимсани йўлга солингиз,
Топгани йўлсизлик, кўзни олингиз.
Қочиблар кетолмай, зорга етолмай,
Булбул қулоғида дафтар тутолмай,
Ютдим-а, дардимни ичимга ютдим,
Минг кузак сарғариб, бир баҳор кутдим.
Фикрсиз эзмалик, зотлар чақади,
Қонимни англовсиз туғлар ёқади.
Оҳанг тилсимига жоним оқади,
Қонимга дам солиб, чангим қоқади...
Суғориб-буғ ёриб, вола экаман,
Кўнгишлар қиррига лола экаман.
Сунбиллар сиррига қайрилиб қаранг,
Ағёрдан, дилдордан айрилиб йиғланг.
Гунгсираб, мунгсираб, ҳолсиз ўтасиз,
Балки ниманидир англаб етасиз...

Болалик. Рўзғорда қўпди жанжаллар,
 Ота ичди унинг ўсмирлигини.
 Қишлоқ. Гап халтаси тўлган япгалар,
 Ёйдилар дупёнинг гар, гўрлигини
 Кўз ёшлар ёздилар:—Одам бўламан.

Болалик. Рўзғорда қўпди жанжаллар,
 Она опасиникига йўл олди йиғлаб.
 Қишлоқ янги гапни маҳкам чангаллар,
 Волидасиз кунлар бўзлади ўкраб:
 —Онажон, кетмангиз, одам бўламан.

Болалик. Рўзғорда қўпди жанжаллар.
 Тупроқ кўчаларда тентирар кўнги.
 Қишлоқ—устидан хўп кулган япгалар,
 Навниҳол зардоли дардкаш бир сингил.
 —Ўригим, ишонгин, одам бўламан.

Мунглаз эгаллади маъсум чоқларни,
 Боғлар ўрғаклади ўн бор тоқларни,
 Қорага т гаплар Оқларни,
 Болалик б, тугади шўхлик,
 Фақат т маъсумлик.
 Ҳамон дағ алом йўллаган,
 Шаҳардағ —Одам бўламан!

* * *

Шамол, шоир орзуларимни,
Кўзи кўм-кўк дарёда оқсин.
Ишонгани қишининг майсаси,
Бир кўнгилнинг чироғин ёқсин.

Офтоб, чалгин зангор кўнгироқ,
Зангламаган ҳислар очилди.
Субҳидамда қоқигул мапшоқ,
Димогидан куйлар сочилди.

Шамол, шоир орзуларингни...

* * *

Атиргуллар янги ном,
Лапгар ташлаганда шом.

Очилса дилбар дарди,
Қизарган дилбар лаби.

Тиконлари янги том,
Қонаган пайжами шом?

Қиролмайман коминга,
Чиқолмайман ёнингга...

Атиргуллар янги ном...

ҚИШЛОҚ ТУНИ

Итларнинг улишин эшитди итлар,
Осмонни ҳидлашди тўйиб ва тўйиб.
Бедазорда ҳислар отни қитиқлар,
Боғланган ҳаяжон кишнар куйиниб.

Боғнинг уйқусини тинглаб ётган чол,
Кечани шаробдай ичади.
Эзилган болани эзолмас хаёл,
У ой деб тушлардан кечади.

Тим қора кўз билан боқар сукунат,
Туннинг сочларига, оқ олмаларга.
Ўғри чизиб-йиртар ғаройиб сурат,
Бегубор далани қари толлардан...

БОЛАЛИК ХОТИРАСИ

Айв. тағи эшак арава,
Маг ташриққа сиринган тамом.
Кунч. қиб бўлар девона,
Сигр ўзи қайнатиб қумғон.

Ҳизр йўл йироқ елдир,
Оти. танчилган пичоқ.
Дўст истамай илғар,
Кўнгр б, очаман қучоқ.

Майр мга кулфат,
Дев бола.
Тони билмас тухмат,
Тошб. тола.

Ҳислар қочиб-қочиб улоққан,
Илонларни мурчалар чаққан,
Ҳасратини ким гулдек таққан
Сен соддасан, соддадан содда.

Туғроми бу чайқалар тамоқ,
Нафасингда неча бир ямоқ,
Ҳансирайди қонсираб чақмоқ
Сен бодасап, раббидан бода.

Эгилади танти, беғам лош,
Кўкдан кўкка тепилади тош,
Бош азалий бошларга бебош—
Мазоратда суқилган хода.

Иланг-биланг ғирчиллар армон,
Баҳор аро юраги самон,
Ишқ кўлмаги мунгли-мунгли қон
Унутолмай руҳинг озода.

Ўкинмагил, торикма, гулим,
Қовуштирар бизларни ўлим.
Гулдирайди боғланган тилим:
—Учрашгунча янги дунёда.

Учиб-учиб учар буйрода...

Куним ўтди... сабр сафари сароб.
Холам тупроги хирқираб кўкаради..
Боғлар қабрида тентигап худбин рубоб,
Янги келин матҳида керилади.

Бағри очик далада тўзгин хаёл,
Ҳавасни боқиб юрар тентак чўнон.
Гулларни қамчилайди мангу савол,
Менгами мана шу тупроқ, ана у осмон.

Ёриқ лаблар ўпарлар ҳамал этагини,
Намойишга чиққан лола дарди ҳалол.
...родадир кишанланган маъсум гина,
...ида, сен кўкламда дайди, увол...

...ан ўйнашади думбил ишва.
...глаб англалмаган бахтсизлик.
...чўмилиб қайтган Ҳутсиз пишак..
...раман Сулаймоннинг тахтида...

ШАҲАРДА

...утишади кўчада,
...смай қолган нигоҳлар.
...ҳаддан ғуддайган,
...санг, қарғар плоҳдай.

...ни ўргатайми, а?
...қиб турибсан, гулим?
...ит арзимас говга,
~~Сим~~ арқонлар етарли ўлим.

Ақли йўқолганми дунёнинг,
Мижжа қоқмай излайди шиор.

Ризқ улашар ҳоким ҳамёнинг,
Ориятсиз, қисмати бсор.

Пештахтада чалажон дала,
Соф терига тойрилиб йиқилган.
Марҳум бошоқ—навжувон кулча,
Бекор бўғизларга тиқилган.

Ўғри, безорига қадрдон,
Шапқўр кеча, фақир ваҳима.
Фоҳишага қучоқ ва қалқон,
Дўпписиз ой, соҳилсиз кема...

Салом кутишадн гунгсираб...

ТУШҚИНЛИК УМИДЛАРИ

1. Туфлагим келади тақдирга,
Қорилган бахтсизлик бахтимга.
Ғанимлар дилимга ҳамсуҳбат,
Мард узлат, дард узлат, ишқ узлат...

Бу дорнинг чириган арқони,
Бу қилч, кўзида осмони...
Инқиллаб судралар, судралар
Қунларми, куйларми, жўралар...

Сотилган, типилган фикрлар.
Қоронги кундузнинг зикрида.
Шунда ҳам негадир мен борман,
Баҳордан баҳорга баҳорман...

2. Наҳот бу кенгликлар менга ёт энди,
Азобдан қўрқмоқлик бор фарёд энди.

Ўлдир, қиймалагин дардга зор жаҳон,
Умрим мазмунидан узилди, тинди...

Ўттиз баҳоримда умидларим тул,
Қулларнинг қуллигин мендай қулдан сўр.
Мағрур далалардан ожиздай ўтдим,
Ўзимдан уялиб, ўзимни кутдим.

Ахир бундай ҳаёт арзир нимага?
Чопқилар калласиз кунлар бемаъни.
Таъма, амал, билмам ҳузур нимага?
Саҳрога чўкмоқда руҳим кемаси.

Ишққа етолмасдап барибир севдим.
Беғубор армонни қўшигим девдим.
Нега бу кўнгилга ботмайди армон,
Вужуд очилмасдан гул сўлган, бежон.

Юракни тешади ёлғизлик зор,
Соғ тағу бўш қалбнинг нисори.
Худойим, кўрсатма бундай тақдирни,
Қатл эт, қатл эт ҳиссиз ақлни...

* * *

Қизил гул барги поним,
Унут менни армоним.

Мен адо бўлган касман,
На бир нусха, на касман.

Ўраб-чирмар тушқунлик,
Синган сапол жўшқинлик.

На тарки хоб айлайман,
На бир шитоб айлайман.

Чак-чак томади ғусса,
Қонимдан лак-лак усма.

Сепи эслатар жоним,
Унут бўлмас армоним...

* * *

Судралиб бораман, дилни ёраман,
Янтоқ тепасида ўқилган азон.
Бошим ғалвахона, тишим остоңа,
Дилим сенга етмай таланган карвоп.

Хўнграб овораман, тупроқ қораман,
Исмим кўза ясар, кўзёшим чоғир.
Мулглардан ўчимни қачон оламан,
Умрим йигирма еттини ҳатлаган хамир.

Баҳор кетиб қолган, мен девонаман,
Сапол тасаввурда тутмайди илҳом.
Йўлим чашма бўлди, нигоҳим гўша,
Унда кишанланган бўлғуси ором.

* * *

Ўла қолсанг, ўлақол мағрур,
Дермишларки, йўл йўқ сен учун.
Дайди итдек кўчада гурур,
Пасткашларнинг сенда бор ўчи.

Айт, етдингми, аталган бахтга
Гул дилингнинг фалсафаси гўр.
Журъатингни қилмоқчи ахта,
Кўмакчилар кўнглига тупур.

Етим, ёлғиз ҳайрат инграйди,
Ёниб, адо бўлган саволи.
Ўлмас куйни итлар тинглайди,
Тупроқ бўлди кўкнинг хаёли.

Жилмаясан дорнинг оғзида,
Яшамоқлик қандай машаққат.
Кўнмадинг-ку дардинг озига,
Жонинг олар ғамлар бешафқат.

Ўлақолсанг, ўлақол мағрур...

* * *

Пистоқи кўзалардан ҳўпладим Шарқни,
Хушовоз тупроқларнинг имкониини ҳам.
Шундан кейин менга диллар очилди:
«Бизнинг дардимизни унутма, болам».

Узоқ қиш кечалар кампирлар гапдон,
Ҳовлилари эса мунқайган, пастқам.

Йўталларга қўниб тутдилар илҳом,
Ёзмасам ўлгайдирман уялишдан ҳам.

Букри сўқмоқларга чиқдим отилиб,
Хўнграб йиғласам-да ёғаверди қор.
Чексиз далаларга кетдим сочилиб,
Бундан бир кун униб чиқмоғим-ку бор!

Қўл силкиди ортда тупроқ том кулба,
Қўзғалди содда дилда шодлик ва оғриқ.
Қирлар ҳавосила чиқдимми йўлга,
Шарқдан пайдо бўлди яна бир қўшиқ...

ЗОҲИД

Ёмғирлар ёғмади ёр бўлиб,
Сочлар сузилмади дор бўлиб,
Мен гунгман...

Чимилдиқнинг даричаси қанақа?
Ичида тилсим, паричаси қанақа?
Мен кўрман...

Нигоҳлар ҳам айтмаса-я «кутаман»,
Бу қулоқлар мадрасани ўтаган!
Мен карман...

Лаблар шафақ, чақиради дейдилар,
Ҳам шафақни, ҳам юракни едилар,
Мен очман...

БИР СЎФИЙ ТАСАВВУРИ

Мен Шарқнинг ғоридурман, ғоридурман,
Йўқолиб, йўқолмаган оридурман.
Қайга қарамай, тилимдан чўғ учади,
Сўзлар қарзи мазоримни ўлчади.
Дўстлар-да қалбимга туфладилар,
Қон дилим ўртасида ухладилар...
Ўзимдан, сиздан-да уяламам,
Гуноҳ—ман, Оллоҳимга суянаман.
Суянган суянчиқлар синмадими?
Юртимнинг оҳанглари тинмадими?
Мени ҳеч ким, ҳеч қачон билолмаган,
Мени ҳеч ким, ҳеч қачон билолмагай.
Хаёлни тойчоқ қилиб мен чопаман,
Сиз мени топманг, мен сизни топаман.
Ҳайратим сўзимни нон айлади,
Еганининг юраги ёр сайлади.
Орази сарғаймаган тил керакдир.
Фурсати қарғалмаган йил керакдир?
Мен Шарқнинг ғоридурман, зоридурман,
Ҳар субҳ қуёш ёққан қоридурман...

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН ХАЁЛИ

Шеър керакмас, шавкат керакмас,
Шарқ йўлига дардимни айтгум.
Шамолларда яширинган ҳавас,
Дарёларнинг бетида байтим.
Безорилик кимлар учун ор,
Атадилар мени жанжалкаш.
Жангаридир аслида баҳор,
Мен шоирман, ям-яшил нафас.
Ҳайқиради ҳайрат азонда,
Болаликдир қутлуғ ҳаяжон.
Кўнглим ичра тўлган хазонда,

Шеър армондир, армондир Эрон.
Эй куйлари қартаг Оснё,
Шероз менга ярим Рязан.
Жабулқода шеърият худо,
Мен пайгамбар бўлдим газалда.
Аямади барибир тақдир,
Нигоҳлардан шеърлар дарбадар.
Ҳаяжонни этдилар қатл,
Йиглаб куйга осил Олапар.
Тверескойда байталлар хомуш,
Шеър ейдилар, ичадилар қон.
Рязанда ўлмаган Оққуш
Йўлларимга кўз тутар ҳамон...
Шеър керакмас...

А Р А Ф А

Бугун сенинг никонг¹
Сочларингни чўктирасан сумбулга.
Ҳасадлари ҳавасланган янгалар,
Чимилдиқни созлайдилар кўнглингга.

Бугун сенинг никонг,
Маъшалани кўтаради букри Ор.
«Юракгинанг қўша қарисин ҳўй бали»,
Оқ саллага тунуради ўн хундор.

Бугун сенинг никонг,
Лабларингга ўтиради шафақлар.
Қуёш чиқиб келар чеҳрангдан,
Кул ичида чўглар бўлса алаҳлар.

¹ *Никонг*—Никоҳ тўйинг маъносида (*Бухоро томонларда шундай дейилади.*)

Бугун сенинг никонг,
Ит нигоҳи тишламаган дудоғинг.
Бизнинг бўлса ўлган кунлар беписанд,
Вақти маълум қиёматнинг сўроғи!

Бугун сенинг никонг,
Оқ чорсига ўрайдилар ҳали замон.
Хуснингдан хўп дакки еган акаларинг,
Хурсандлиги теграсида минг хафақон.

Бугун сенинг никонг,
Момоларнинг тилаклари гулдор, аброр.
Кайвонининг сўзи ҳукм,
Юраklarнинг қаъри эса қатл майдони,
Чоп жаллодинг сари нигор.

Бугун сенинг никонг,
Хаёлида йиллаб ўшган умид гофил.
Таваллолар рақсга тушди диконг-диконг,
Мушук янглиқ язланасан эрта бедил.

Бугун сенинг никонг,
Хўрсилади онам сассиз,
Дардларининг куртаги бор.
Чўлғанади
эх, қандай зўр,
вах, қандай шўр
Бахтга ғубор, сутга баҳор.

Бугун сенинг никонг,
Тинмас рубоб, тинмас ёмғир.
Далаларга йўли ёпиқ,
Булут қўнган дилим сағир,
Қумли кўча қуппа-қуриқ.

Бугун сенинг никонг,
Севинади қалби бўшаб қолган онанг,

Қимларнингдир нигоҳидан йиқилса-да ерга
дилтанг.

Барибир у мағлуб эмас, ғолиб эрур.
Йигирма йил нариёғидаги тўлгоғида
Ҳаяжонда,
Қабри яқин қолган Наҳанг...

Бугун сенинг никонг,
Ош пичоғин қайраб келган қассоб маъни—
Ҳам ейланган ўчоқларнинг елкалари.
Қасовлардек четда маҳзуи,
Қиймаланган МАҚТУБЛАРнинг укалари.
Тонглар она дили қонаб судралган куй,
Эсладингми бир бор мани?

Бугун сенинг никонг,
Майли, эсла, эсламагин нурга овсин,
Қучоғингда мусаффо дард—эрта кулсин,
Қарзларингни айланиб ич, кўнгил билсин.
Юрагимда отмаган тонг отгин, энди,
Бир ағёрнинг қучоғига ботгин, энди...

Бугун сенинг никонг...

* * *

Қириқлари елпигич,
Хаёл паррак орази.
Солланади қирқ хивияч
Саваласа арази.

Қир йўлида ёр,
Қир бошида дор.

Чўккандан кўнглим чўккан,
Қабрдек устихоним.
Йигимга қирлар бўккан,
Мунгли-мунгли жаҳоним.

Қир овлоғи зор,
Қир лоласи хор.

Шипиллар калишчаси,
Соҳибни нозик қаҳҳор.
Нягоҳлар таланади—
Дурраси бебахт баҳор.

Қир, қишлоқда қор,
Шўр пешона ор...

* * *

Мақсадда мақсадсиз кунларим,
Хилхонам—тўфонли тириклик.
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

Файласуф қайси бир девона,
Аёнди тангрининг тилсими,
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

Кетганча кетмасдан кетаман, ...
Тамуғда беҳинтлар жойланган!
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

Ситора дафн этди бувимни,
Саломга келади руҳларин.
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

Бир қозик гардида туғёнлар,
Қамонга солади замонни...
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

Ҳовлиққан тойчалар кишпани
Адирни чўлгайди саврга.
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

Устимдан мириқиб кулдинг, кул
Нодон гул, меросиз меросхўр
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

Эзилган рангли ғам, эзгин шам,
Зардобим сўрилган сўнгги дам...
Гулхайри, менга боқ, гулхайри.

* * *

Ҳали субҳ қайғусида бўзларим бордир менинг,
Ўлмасам марҳум меҳрни изларим бордир менинг.

Изларимга исмини берган девога қон ичар,
Ўсон ичида қонга ғарқ сўзларим бордир менинг.

Қўҳна дард осмонида печа юлдуз дор илар,
Дорга осик қайтмаган, рўзларим бордир менинг.

Ботмаса ботгин демасман пилуфарлар комига,
Ям-яшил рафторида кузларим бордир менинг.

Илтижо қилдим чаманга, чамани туркона шавқ,
Ишқи ҳур вафосига кўзларим зордир менинг.

ТУПРОҚНИНГ КҮНГЛИДАГИЛАРИ

1

Сукунатнинг дафтарин қизил,
Жилмаяди қийшиқ чехралар.
Гунг айиқда хазон уяти,
Шум хотира пиндиқ чиқарган.
Тентирайди чинор томири,
Соқовларни гапга солмоққа.
Мен шоирлик дардидан тўйдим,
Майса билан боғлаб алоқа.
Дашт етимнинг гўр амакиси,
Жайронларни севиб тунайди.
Бўйи етган лолақизғолдоқ
Тентак тулдан ўпич сўрайди.
Соғ савдогар, бўлақол тентак,
Ялоқ ишққа бўласан керак.

2

Гала-гала қарға кайвони,
Анжумангоҳ олма дарахти.
Хазонлардек ёқарлар филни,
Тўтиларнинг шақарлаб шахти.
Силкинади мазор қўллари,
Кўкда турна вақтининг арвоҳи.
Топталади нигоҳ гуллари,
Ёмгир, ёмгир, кенжа суворий.
Қиш осмонни салқинлатган қиз,
Гуноҳ қила бўлади она.

Савоб ёғар, эмас раҳматсиз,
Туғилади никоҳсиз лола.
Тишлар қилич, камалак тузоқ,
Булутларнинг марди кашанда.

Қор кишнайди, эрийди тойча,
Кўнгил тутун, кўнгил кишанда.
Кўнгил, кўнгил, ёға қол, кўнгил,
Бир куйган дил, бир бўлар булбул!

3

Тан олмайди руҳни майналар,
Хиргойиси шаккок, ландовур.
Машраб бунда тонгни орқалаб,
Лола эккан, бурдалаб бовур.
Даҳналари очилган ғийбат,
Дийдалари зарангдан-заранг.
Мағлубадир маъсума сийрат,
Кишанида атиргул наъра.
Ўтираман, сотилган эрким,
Ғояларнинг эмиб сутини.
Қучоқлайман баҳорни текин,
Қалин сўрар дарднинг ўтини.
Қайтиб-қайтиб кўкарар қуёш,
Сапчиб-сапчиб эланади моҳ.
Қунда силар бошимни ювош,
Дор тикади йўлимга сегоҳ.

4

Исо ҳам йўқ, Мусо ҳам йўқ қун,
Ҳам Муҳаммад туғилмаган барқ.
Само ерга тўлаб турган хун.
Бу лолалар туғ кўтарган Шарқ.
Қисир сигир меҳроби Мочин.
Адаштирган ўгли Романи...
Ёйди боғлар Суғдда қулочин,
Али Тегиннинг қўнди камони.
Кўкрагини керади Турон,
Ўрикларнинг гулли қўлини.
Искандар йўқ солганда сурон

Мен боланинг содда қўшиғи.
Мен тупроққа келдим чўқиниб,
У ҳаммадан ёшулли, тоза.
У шоирдир, ёзар бугилиб,
Оч руҳларга тутади аза.
Кўнгил бордир, бу кўнгил тупроқ,
Вафо лошсиз, бошсиз устихон.
Қўшиқ тортиқ қилади тупроқ,
Кўнгил тортиқ қилади осмон.
Бир пайтлари Бедилжон—бедил,
Йўлда толди ўзин ахтариб.
Шамс савдогар, моҳи қоровул,
Қароқчилар юлдуз тутатқи
Умр, умр, отилган армон,
Ватан қалқон, ҳам Ватан паймон.

* * *

Шеърим—узоқладим онамдан,
Осди гуллар тунғич эркини.
Узоқлатди деҳқон отамдан
Қодирийнинг ҳайрат экини.
Шеърим—Азройилга хабарсиз умрим,
Кўнгил синиқ йўл қарар ажал.
Узоқлади жигар соғинчи,
Эгаллади ўрнини хапжар.
Зиёратга келади шеърим,
Узоқладим ўзим—ўзимдан.
Дунё ирим қилар, прим...
Кўзимда туғилганлар кўзимда.
Туш кўради хаёл, илк севгим,
Қирда ойга эдим парвона.
Қарғадилар, қайтмадим, тиндим,
Кечдим, кечдим, кечдим... девона:

РУҲИМ КЎЧАСИДА

Ғафур Ғулом кўчасида турибман,
Луччак шафтолилар қуршаган овул.
Тонглар варрагида миниб юрибман,
Қуёш саломидан чароғон кўнгил.

Салла ўрамаган ҳовлилар қатор,
Унг кўчаннинг тилида Мирзо Бедил.
Маяковский кўтарган чап кўча баҳор,
Йиллар юрагидан кўтарилган қўл.

Сўқмоқлар чехрасини оралаб хаёл,
Қалбларнинг дўмбираси бепоён атроф.
Наъралар оралиги бизларга висол,
Ғафур Ғулом қалбин этмоқчин тавоф.

Вужуд ёнмоқдадир сўз субутида,
Ишққа берилгандан жисмим бедармон.
Ҳатто етолмадим Шер тобутига,
Уфқларни эзар баҳайбат армон.

Балки ҳеч туҳфани эта олмасман,
Карвондан қолиб кетган бўталоқсимон.
Орзиқиб дардларимни қўйбирай, қани
Руҳим кўчасига қулаган осмон...

—Соғиниб бизни тушун тентак болажон,
Оғриқ тилагимни кузатди қишлоқ.
Дардим қалъасига бўлурми қалқон,
Тошкент—Ғафур бобом ҳайқирган тупроқ.

Тойларнинг чопқиридек ёнмоқда умр,
Хазонваш ғунчаларга кўнгил капалак.
Дардларни орқалайди, саралайди шеър,
Қалбим кўчасидан қалблар бедарак...

Ғафур Ғулом юраги-ла турибмаң,
Тонглар суҳбатидан қонмай, интизор.
Ўнг кўчанинг тилида Мирзо Бедил,
,Маяковский кўтарган чап кўча баҳор.

* * *

Рўйхуш бермайди боғлар,
Қарғаларнинг қарғиши.
Баҳоримни сўроғлар
Хотирамнинг ёз-қиши.

Хатлар ёздим кўзингга,
Ишқ хазони биладир.
Йўл ишонди сўзимга,
Гул қўшилиб йиғлади.

Мен девона тентираб,
Хаёлинг-ла яшадим.
Юрагингдан жой сўраб,
Юрагимни ғашладим.

Ойдин тунлар исмингни
Моҳ ҳижжалаб ўқиди.
Унутдим ўз исминни,
Булбул ғамим чўқиди.

Дилбар овозинг изсиз,
Изинг ўчди сўқмоқда.
Олисларга қочдим мен,
Менсиз, сенсиз қишлоқдан.

* * *

Дарёлар кўрди дардим,
Дарё мисол оқиб кетдинг.
Менга кўп армон юклаб,
Доғларни тақиб кетдинг.

Ол гулим, сумбил сочим.

Хотирлар ор бўлдилар,
Йиғлаган, ёнган кушим.
Ялпизлар ёр бўлдилар,
Етмагач сенга уним.

Юлдузим, сарви дилим.

Чимилдиқ чоҳи ўлим.
Англамай, англаб бордим.
Сенга бахт тилаб гулим,
Дилимни гунгга ёрдим.

Сунбилим, соҳиб силлим.

Соҳибсиз чопди дунё,
Кимларни топди дунё?
Беғубор ишқимизни,
Ғубор-ла, ёпти дунё...

Оҳ гулим, беоҳ гулим...

ИСМИНГ...

Қирлар янглиқ исминг кўнглимда,
Кўкарганди, эслайман ёниб.
Чопар эдим кўклам келганда,
Қизгалдоққа боғланиб, жоним.
Сочларингни—ялпизни севдим,
Орзиқтирган хушбўй нигоҳи.
Улар мени тушунган эмас,
Тушунади фақат гуноҳни...
Хотирамнинг ханжари исминг,
Қаёқларга тирмашиб борар.
Нега, нега мен сени девдим,
Осилганман ўлгунча дорга.
Кишанлаган исмингнинг сеҳри,
Кишанлардан қутқаргани бор.
Бошгинамда қуёшнинг меҳри,
Юрагимни эзгилади хор.
Ўпиб исминг ул қизгалдоқлар,
Қувраб-чувраб йўлда толдилар.
Мени судраб соқин овлоқда,
Сени эслаб йиғлаб олдилар.
Келар кунлар сўнгсиз хиёнат,
Кўзинг олган кўзларим ўйиб.
Мен хотирсиз, мен зарра бир гард,
Исминг учун нчаман тўйиб...

ХАЁЛИМ

Занлаганга ўхшар хаёлим,
Руҳи чиригандай севгимни.
Қизғалдоқнинг тутди уволи,
Суви қуриганми бўғзимни.

Итларга термулиб тинглайман,
Дайди юрагимнинг куйини.
Беҳуда боламми қийнайман,
Онамнинг жигари куйди-ку.

Кимга керак асл қиёфам,
Асл орзуларим тупроқда.
Сохта марсиялар ҳукмрон,
Истагимни кўчирсам оққа.

Ҳар тун сочларимга ёпишган,
Ҳар кун эгмоқ истар раъйимни.
Мени қайси гўрдан топишган,
Бўйнимга минолмаган айбим-эй.

Барибир чархланади хаёлим,
Чархланади ҳақнинг дуоси.
Эрка гулим бўлсин ҳалолим,
Қонимда бандалик даъвоси.

* * *

Жонимга ўт солар карахтлиқ,
Шуурда нимадир занглаган.
Бемордир ҳаяжон—бахтсизлик,
Пуч маъни барвақтроқ англаган.

Қўхна куй солади титроққа,
Ғазабни совутар насиба.
Яшагинг келади сиртмоқда,
Ношукр бугуниинг қасдида.

Хазонлар қушлардан юқори.
Севгингми? Кир кўрна остида.
Қўлмаклар ҳовучлаб тўқ қорин,
Борсан инсондан ётсираб.

* * *

Наҳот қиёмат кун кўнгил висоли,
Руҳлар қўпганида қовушади дард.
Хазон меҳробимда баҳор изҳори,
Мусаффо чехраинги юрибди эслаб.

Нега кўм-кўк ислар мени тарк этди,
Фақат тушларимда йигларман тўйиб.
Чақмоқ чаққаи кулгим бош олиб кетди,
Куйнинг куйган аравасида кетяпман куйиб.

Қуёш азоб юклаб, азоб тўшайди,
Чўккан саждагоҳни тепкилар турна.
Нега бу қаҳратон ёзга ўхшайди,
Одамлардан безган лақиллар гулга...

Йиглолмасман, бироқ ўпай қирларни,
Туйилса ҳам майли байтларим қаҳҳор.
Келгин, очай-сочай сонсиз сирларни,
Сенга айтадиган ғуссам кўп, баҳор.

Адабий-бадиий нашр

Вафо Файзулло

ХАБАРСИЗ СЕВИНЧ

Шеърлар

Мусаввир Ю. Габзалилов

Муҳаррир Ф. Камолова

Расмлар муҳаррири Ю. Габзалилов

Босмахонага берилди 09.06.97. Босинга рухсат 04.07.97
этилди. Ҳлчами 70x90^{1/32}. Адабий гарнитура. Юқори босма.
Шартли босма табоғи 1,75. Нашр табоғи 1,7. Жами 3000
нусха. 99-буюртма. Шартнома 31-95. Баҳоси шартнома
асосида.

«Езувчи» нашриёти, 700129, Тошкент, Навоий кўчаси, 30.

Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасининг
Тошкент, китоб-журнал фабрикасида чоп этилди. Тошкент,
Юнусобод даҳаси, Муродов кўчаси, 1-ўй.